Μπάνιο στην θάλασσα: Ο Φασισμός της σαρκολατρείας! (Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 26 Ιουλίου, 2013

Πάει καιρός που οι άνθρωποι πήγαιναν στην θάλασσα για να γευτούν μόνο την δροσιά της θάλασσας αλλά και της ιαματικές της ιδιότητες. Τα τελευταία χρόνια οι πλειονότητα των ανθρώπων που καταφεύγουν στις πολυσύχναστες παραλίες αναζητούν και άλλα πράγματα.

Κατ' αρχήν το να πάει κάποιος για μπάνιο στην θάλασσα προϋποθέτει μία προετοιμασία. Περίπου ένα μήνα λοιπόν πιο πριν οι άνθρωποι θα λιγοστέψουν το φαγητό τους, ίσως γραφτούν και στο συνοικιακό τους γυμναστήριο ώστε όταν έρθει η ώρα να πάνε στην παραλία να μπορούν να σταθούν "αξιοπρεπώς".

Είναι ο άγραφος νόμος πλέον της παραλίας ότι τα περιττά κιλά δεν είναι αρεστά, ότι τα μη μοδάτα μαγιό δεν είναι δεκτά, ότι τα πλαδαρά σώματα δεν έχουν θέση εδώ! Η ομορφιά έχει αντικειμενοποιηθεί. Όμορφος άνθρωπος σημαίνει: συγκεκριμένα κιλά, συγκεκριμένα μαλλιά, συγκεκριμένο ντύσιμο, όλα πρέπει να έχουν συγκεκριμένες προδιαγραφές! Και ό,τι δεν είναι όμορφο....στον Καιάδα της διαφορετικότητας.

Οι άνθρωποι ειδικά οι ηλικίες από την εφηβεία (για να μην πούμε από πιο μικρά) μέχρι και τα 40, δηλαδή στην περίοδο της ζωής τους που «επιβάλλεται» από το κοσμικό φρόνημα να «ζήσουν» την ζωή τους, τρέμουν στην ιδέα ότι μπορεί να περάσουν απαρατήρητοι από την παραλία, ότι μπορεί να μην τραβήξει το σώμα τους ούτε ένα ηδονικό βλέμμα από κάποιον/α, ή ακόμα χειρότερο να εισπράξουν βλέμματα γεμάτα αυστηρότητα και απόρριψη, με αποτέλεσμα να προσπαθούν με κάθε τρόπο να δείξουν ότι και αυτοί είναι παρόντες σε αυτόν τον ξέφρενο χορό της σαρκολατρείας, ότι και αυτοί είναι άξιοι δούλοι της σάρκας και των επιθυμιών.

Ας
μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας... οι πλειονότητα των νέων ελεύθερων (και όχι μόνο) ανθρώπων που πηγαίνουν σε μία παραλία, δεν πάνε μόνο για την θάλασσα, αλλά κυρίως θα έλεγα επιλέγουν την παραλία που θα πάνε ανάλογα με τον κόσμο που μαζεύει.

Κριτήριο είναι πλέον
το πόσο μπορώ να σκανδαλιστώ και να σκανδαλίσω τους άλλους, το πόσο μπορώ να αμαρτήσω και να κάνω και τους άλλους να αμαρτήσουν.

Και
γνωρίζω ότι τα γραφόμενα σε πολλούς ίσως φανούν "ζηλωτικά" και ακραία, όμως όποιος το σκέπτεται αυτό είτε έχει διαστρέψει τελείως τη συνείδησή του ή προσπαθεί να πείσει και να δικαιολογήσει τον εαυτό του ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Ο Φασισμός της παραλίας είναι
γεγονός, και η σαρκολατρεία έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας ακόμα και σε απομονωμένες παραλίες όπου πήγαιναν μέχρι πριν λίγο καιρό μόνο κάποιες οικογένειες που ακριβώς ήθελαν συνειδητά να αποφύγουν όλο αυτό το αμαρτωλό μεθύσι από την οφθαλμολαγνεία.

Η κοινωνία
προβάλλοντας συνεχώς συγκεκριμένα πρότυπα ζωής έχει καταντήσει τους ανθρώπους και ειδικά τους νέους, δούλους της μόδας, της τεχνολογίας αλλά ιδιαιτέρως της σάρκας, του ανθρωπίνου σώματος που το βλέπουν μόνο σαν ένα μέσο για την ικανοποίηση των εμπαθών επιθυμιών τους και την τέρψη της ματαιοδοξίας τους.

Την αλήθεια του πράγματος
μπορεί κάποιος εύκολα να την διαπιστώσει από το πέρασμά του από μία παραλία, όπου η επιτυχία του "Θαλασσινού Μπάνιου" δεν είναι το να κάνει κανείς μπάνιο στην θάλασσα αλλά το να κάνει "αίσθηση", από τον

σκανδαλίσει και να προκαλέσει.

Η τραγωδία της καταστάσεως
αυτής είναι ότι οι άνθρωποι δεν διστάζουν να κοπιάζουν πολύ ώστε να καταφέρουν να σκανδαλίσουν τους συνανθρώπους τους, είτε με το καλλίγραμμο σώμα τους, είτε με ηδονικές ματιές, είτε με διάφορους άλλους τρόπους που μέσω τηλεόρασης ή ραδιοφώνου ή περιοδικών οι υποψήφιοι θύτες ενημερώνονται ώστε να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους.

Όμως
ευθύνη σε όλο αυτό έχουν και όσοι πηγαίνουν σε παραλίες γνωρίζοντας ότι θα σκανδαλιστούν. Και θα πει κάποιος: "Δηλαδή δεν θα πρέπει να κάνουμε μπάνιο στην θάλασσα επειδή κάποιοι ή κάποιες θέλουν να προκαλούν;" η απάντηση είναι "ΟΧΙ δεν θα πηγαίνεις στην θάλασσα εάν γνωρίζεις ότι θα σκανδαλιστείς και θα αμαρτήσεις"!

Χίλιες φορές,
αδελφοί μου, να μην πάω κάπου που γνωρίζω ότι υπάρχει κίνδυνος να μην ωφεληθώ πνευματικά παρά να πάω και να ρίξω μετά το φταίξιμο στους άλλους, διότι στην συγκεκριμένη περίπτωση ξέρω τί πάω να συναντήσω και όμως εγώ πηγαίνω, άρα όχι μόνο δεν δικαιολογούμαι αλλά φέρω το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για την οποιαδήποτε πτώση που θα έχω.

Τα
θαλασσινά μπάνια είναι καλά και ευλογημένα όμως όταν εγκλωβίζονται μέσα στον φασισμό της σαρκολατρείας είναι επικίνδυνα να παρασύρουν και τον πλέον "αθώο", αν και αθώοι δεν υπάρχουν, υπάρχουν μόνο ένοχοι που είτε σκανδαλίζουν και προκαλούν είτε ένοχοι που λόγο της πνευματικής τους μαλθακότητας ακολουθούν τους εμπαθείς βηματισμούς του κόσμου!

Ο
χριστιανός ο οποίος θέλει να νικήσει τα πάθη του αλλά δεν κόβει τις αιτίες που τα προκαλούν ομοιάζει με άνθρωπο που περιλούζεται με βενζίνη και παίζει με την φωτιά!

Με αφορμή την σαρκολατρεία που επικρατεί στις παραλίες αλλά και γενικότερα την όλη κατάσταση της σημερινής κοινωνίας, ας αναλογιστούμε και εμείς τι θέλουμε από την ζωή μας, ποιοι είμαστε και που βαδίζουμε.

Ποια θα είναι η επιλογή μας; Τι θα κάνουμε; Θα ακολουθούμε σαν άβουλα ζώα τα κελεύσματα του κόσμου; Θα χορεύουμε και εμείς στους μεθυστικούς ρυθμούς της αμαρτίας με πρόφαση (άκουσον, άκουσον) το καλοκαίρι; Θα ενδίδουμε ελαφριά τη καρδία στην οφθαλμοπορνεία που οδηγεί και σε μεγαλύτερες πτώσεις;

Αδελφέ/ή μου, η σωτηρία σου, η ένωσή σου με τον Θεάνθρωπο Κύριό μας είναι υπόθεση δική σου, αν εσύ δεν νοιάζεσαι γι' αυτήν, ποιος άλλος θα νοιαστεί;

Η καρδιά σου αγαπητέ/ή, κτίστηκε από τον Θεό για ένα και μόνο σκοπό, για να αγαπάται και να κατοικείται από Αυτόν που είναι η Αλήθεια, η Αγάπη και το Φως.

Δεν είναι και τόσο σπουδαίο πράγμα να γεννηθεί κανείς βασιλιάς, όσο το να γίνει άξιος της Ουρανίου Βασιλείας με τις γενναίες του αποφάσεις και πράξεις.

Καλή δύναμη, και καλό πνευματικό αγώνα.

(Πηγή: Ιερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας*)*